

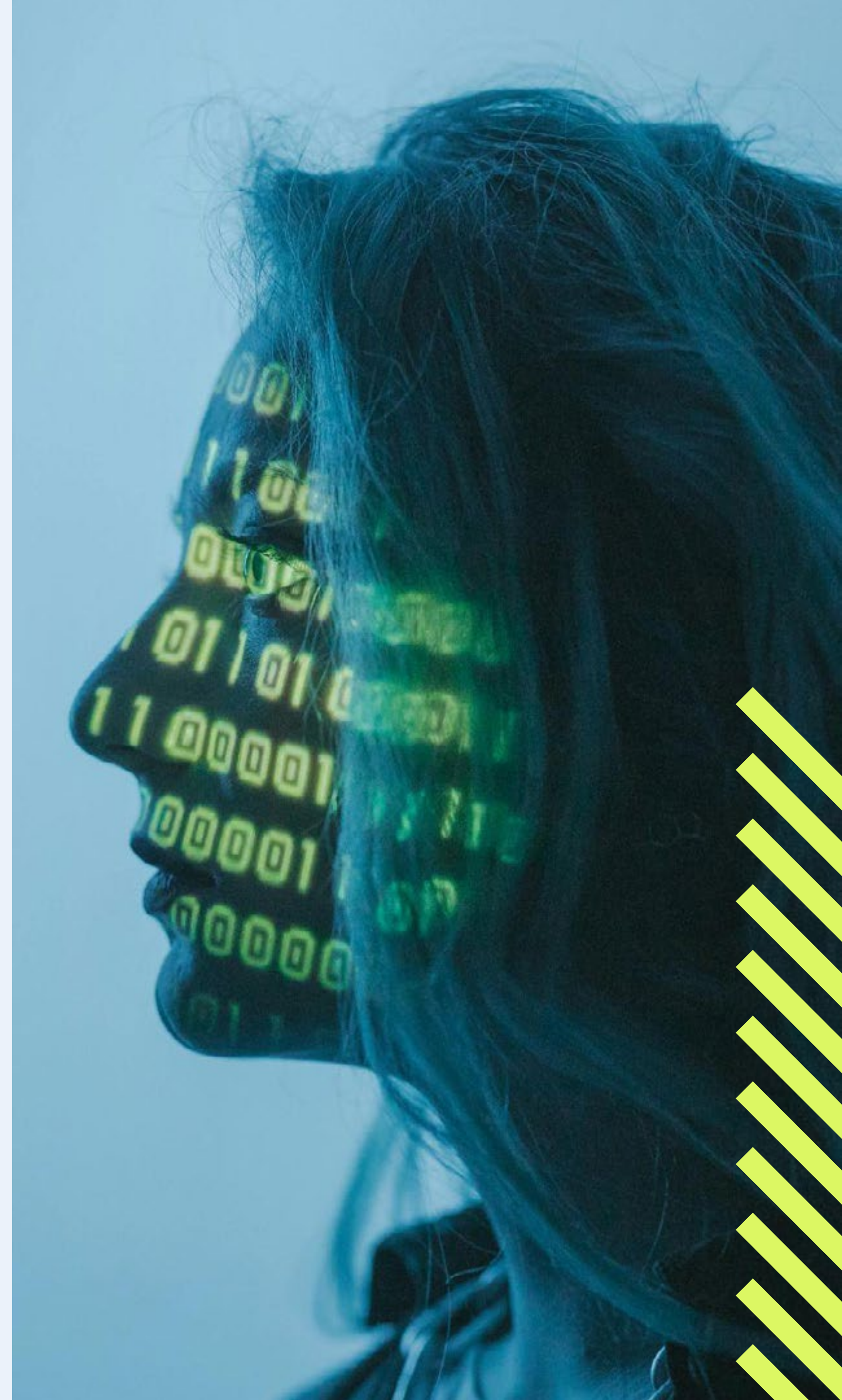
DIGITALNI WORKBOOK

Smjernice za prevenciju i komunikaciju o digitalnom rodno zasnovanom nasilju

15. septembar 2025.

SADRŽAJ

Uvod	3
Vrste digitalnog nasilja nad ženama	4
Identifikovani problemi	5
Digitalni Workbook	5
Najčešći mitovi i ko ih širi	6
Ključne poruke i preporuke	7
Ciljne grupe i saveznici	8
Načini komunikacije	8
Okviri, kanali i alati	9

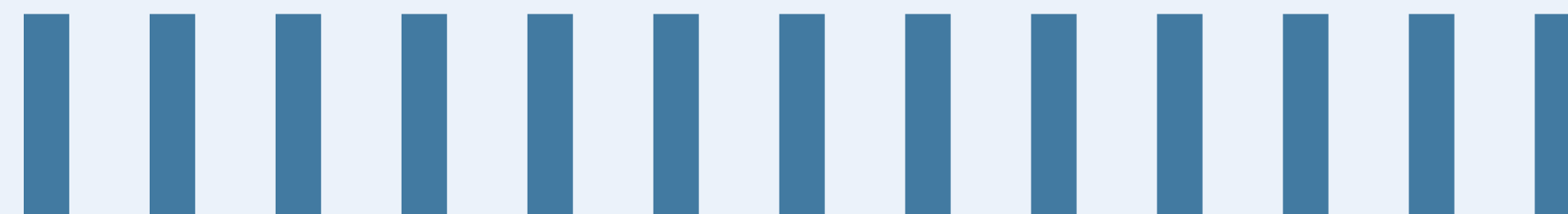

UVOD

Istanbulska konvencija je međunarodni sporazum Vijeća Evrope o sprječavanju i suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u porodici. Njena svrha je zaštita žrtava, kažnjavanje počinitelaca i prevencija nasilja kroz obrazovanje i promicanje ravnopravnosti.

Kako bi se razbili mitovi, predrasude i dezinformacije o rodno zasnovanom nasilju, razvijeni su različiti alati i komunikacijske metode koji pomažu organizacijama i zajednicama da pokrenu javne kampanje, podignu svijest i približe građanima koristi dosljedne primjene ovih principa.

Također, razvijeni su mehanizmi za praćenje primjene standarda zaštite žrtava i unapređenje odgovora sistema. Oni pomažu državama da bolje razumiju postojeće izazove, ojačaju podršku žrtvama, unaprijede koordinaciju institucija i osiguraju dugoročne resurse za borbu protiv nasilja.

VRSTE DIGITALNOG NASILJA NAD ŽENAMA

1 Online seksualno uznemiravanje

- Neželjene poruke i komentari seksualnog sadržaja.
- Kampanje seksualiziranog uznemiravanja i prijetnji.
- Neovlašteno dijeljenje intimnih fotografija ili videa (revenge porn).

2 Stalking i proganjanje putem interneta

- Sajber proganjanje – stalno praćenje na mrežama i aplikacijama.
- Digitalni nadzor i kontrola (lokacija, lozinke, privatna komunikacija).
- Ucjene i prijetnje objavljivanjem privatnih podataka (doxxing).

3 Online psihološko nasilje

- Sajber seksizam i mizogini komentari.
- Govor mržnje i targetirane kampanje ponižavanja.
- Onlajn regrutacija i manipulacija (npr. u svrhe trgovine ljudima ili seksualne eksploatacije).

IDENTIFIKOVANI PROBLEMI

- Dezinformacije i mitovi o Konvenciji (rod, LGBTQ+ vrijednosti, migracije, samodovoljni zakoni).
- Nedovoljna implementacija zakona i politika u praksi.
- Ograničeni resursi za skloništa, SOS telefone i specijalizirane službe.
- Slaba koordinacija između policije, pravosuđa, socijalnih i zdravstvenih službi.
- Nedostatak pouzdanih statistika i istraživanja.
- Diskriminacija i otežan pristup zaštiti za ranjive grupe (migrantkinje, Romkinje, žene sa invaliditetom, LGBT osobe).
- Nedovoljna obuka profesionalaca (policija, sudije, socijalne službe).

NAJČEŠĆI MITOVI I KO IH ŠIRI

Mitovi

- „Rod je ideologija i prijetnja porodičnim vrijednostima.”
- „Nacionalni zakoni su dovoljni, nema potrebe za Konvencijom.”
- „Konvencija nameće LGBTQ+ vrijednosti i ruši porodicu.”
- „Ratifikacija Konvencije otvara vrata migrantima.”

Ko širi mitove

- Desničarske političke grupe u parlamentima i vladama.
 - Konzervativne vjerske zajednice različitih konfesija.
 - Organizovane mreže koje koordinirano promovišu dezinformacije.
-

KLJUČNE PORUKE I PREPORUKE

Komunikacijske poruke:

- Konvencija pruža zaštitu i podršku žrtvama – 1 od 3 žene doživi nasilje tokom života.
- Nasilje razara porodicu, a ne Konvencija.
- Nacionalni zakoni često nisu dovoljni – Konvencija osigurava sveobuhvatnu zaštitu.
- Sve žrtve imaju pravo na zaštitu, bez obzira na orijentaciju ili status.
- Konvencija promoviše ravnopravnost i nenasilnu komunikaciju kroz obrazovanje.

Opšte preporuke:

- Žrtva mora biti u centru svih mjera – pristup zasnovan na ljudskim pravima i rodnoj osjetljivosti.
- Obezbijediti stabilno finansiranje skloništa i specijaliziranih usluga.
- Jačati saradnju institucija kroz multidisciplinarne timove i protokole.
- Organizovati sistematske obuke za policiju, tužioce, sudije i socijalne radnike.
- Poboljšati prikupljanje podataka i istraživanja.
- Osigurati jednak pristup zaštiti svim ženama, posebno marginalizovanim grupama.

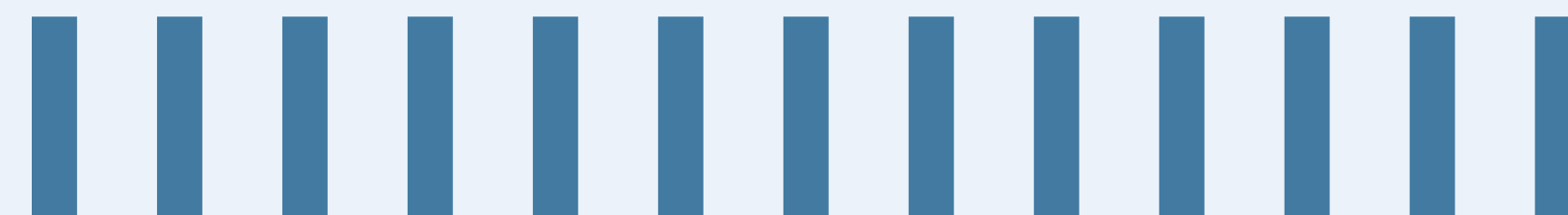
CILJNE GRUPE I SAVEZNICI

- Donosioci odluka: političari, vlade, parlamenti, lokalne vlasti.
- Stručnjaci: pravosuđe, policija, socijalne i zdravstvene službe.
- Šira javnost: građani sa malo znanja o Konvenciji.
- CSO i ženske organizacije kao ključni partneri.
- Međunarodne organizacije (UN Women, Vijeće Evrope, OSCE, EU).
- Neočekivani saveznici: vjerski lideri, poznate ličnosti, mladi ambasadori, umjetnici.

NAČINI KOMUNIKACIJE

Prema javnosti:

- Storytelling i lične priče preživjelih.
- Kombinacija statistike i emocije.
- Kampanje na društvenim mrežama i javni događaji.

Prema institucijama:

- Fokus grupe, okrugli stolovi i forumi.
- Policy brief i izvještaji.
- Obuke i priručnici za stručnjake.
- Razmjena iskustava i regionalne radionice.

OKVIRI, KANALI I ALATI

WAVE (Women Against Violence Europe)

GREVIO (Grupa eksperata za djelovanje protiv nasilja nad ženama i nasilja u porodici)

Digitalni kanali: društvene mreže (Facebook, Instagram, X/Twitter, YouTube), podcasti, on-line kampanje.

Tradicionalni kanali: plakati, bilbordi, brošure, TV, radio, novine.

Policy alati: **HELP kursevi** Vijeća Evrope, infografici i factsheet-ovi, priručnici, otvorena pisma i policy brief-ovi.

Knowledge-pack: zbir resursa (statistike, Q&A; dokumenti, primjeri kampanja).

Ovaj dokument je izrađen uz finansijsku podršku Vijeća Evrope. Izneseni stavovi ni na koji način ne odražavaju zvanično mišljenje Vijeća Evrope.

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE